

Sygn. akt II CZ 52/06

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Gminy S.

przeciwko J. C. w G.

o wydanie przedmiotu dzierżawy i zapłatę

i z powództwa wzajemnego J.C.

w G.

przeciwko Gminie S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 30 sierpnia 2006 r.,

zażalenia pozwanego - powoda wzajemnego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 marca 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Powodowa Gmina wniosła o nakazanie pozwanemu wydania nieruchomości oraz o zasądzenie od pozwanego kwoty 16.540,- złotych z odsetkami ustawowymi. W odpowiedzi na pozew, złożonej w dniu 23 sierpnia 2004 r., pozwany wystąpił z powództwem wzajemnym o zapłatę kwoty 63.251,21 złotych z odsetkami ustawowymi. Sąd Okręgowy w Z. – Sąd Gospodarczy uwzględnił powództwo główne i oddalił powództwo wzajemne. Apelację powoda wzajemnego Sąd Apelacyjny oddalił wyrokiem wydanym w dniu 19 października 2005 r.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda wzajemnego jako wniesioną w sprawie gospodarczej, w której wartość przedmiotu zaskarżenia przedstawiała kwotę mniejszą niż 75.000,- złotych (art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu powód wzajemny zarzucił, że sprawa niniejsza została zapoczątkowana przed wejściem w życie ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego ... (-) Dz.U. nr 13 z 2005 r., poz. 98) w związku z czym do wartości przedmiotu zaskarżenia, warunkującej dopuszczalność kasacji w sprawach gospodarczych, znajdował zastosowanie art. 392¹ k.p.c., obowiązujący przed zmianą, zgodnie z którym wymaganą wartością graniczną była kwota 20.000,- złotych. Powołał się na art. 3 w/w ustawy zmieniającej. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy uznał zażalenie za bezzasadne. Uszło uwagi skarżącego, że – zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniającej kodeks postępowania cywilnego, stosowanie dotychczasowych przepisów dotyczących złożenia i rozpoznania kasacji uzależnione zostało nie od tego, czy sprawa została wszczęta przed dniem 6 lutego 2005 r., lecz od tego, czy zaskarżone kasacją (skargą kasacyjną) orzeczenie zostało wydane przed w/w datą wejścia w życie ustawy zmieniającej. W przypadku, gdy orzeczenie sądu drugiej instancji zostało wydane po dniu 5 lutego 2005 r. to – bez względu na datę wszczęcia sprawy – do

złożenia skargi kasacyjnej ma zastosowanie art. 398² § 1 k.p.c. zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 3 in princ ustawy zmieniającej.

W rozpoznawanej sprawie skarga kasacyjna dotyczyła wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 19 października 2005 r. Dopuszczalność skargi kasacyjnej z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia podlegała więc ocenie na podstawie art. 398 § 1 k.p.c., co Sąd Apelacyjny przyjął prawidłowo a skarżący ocenił błędnie. Wobec tego, że wartością przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej powoda wzajemnego była kwota 63.251,21 złotych a sprawa miała charakter gospodarczy (czego skarżący w zażaleniu nie zakwestionował) skarga kasacyjna była niedopuszczalna.

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).